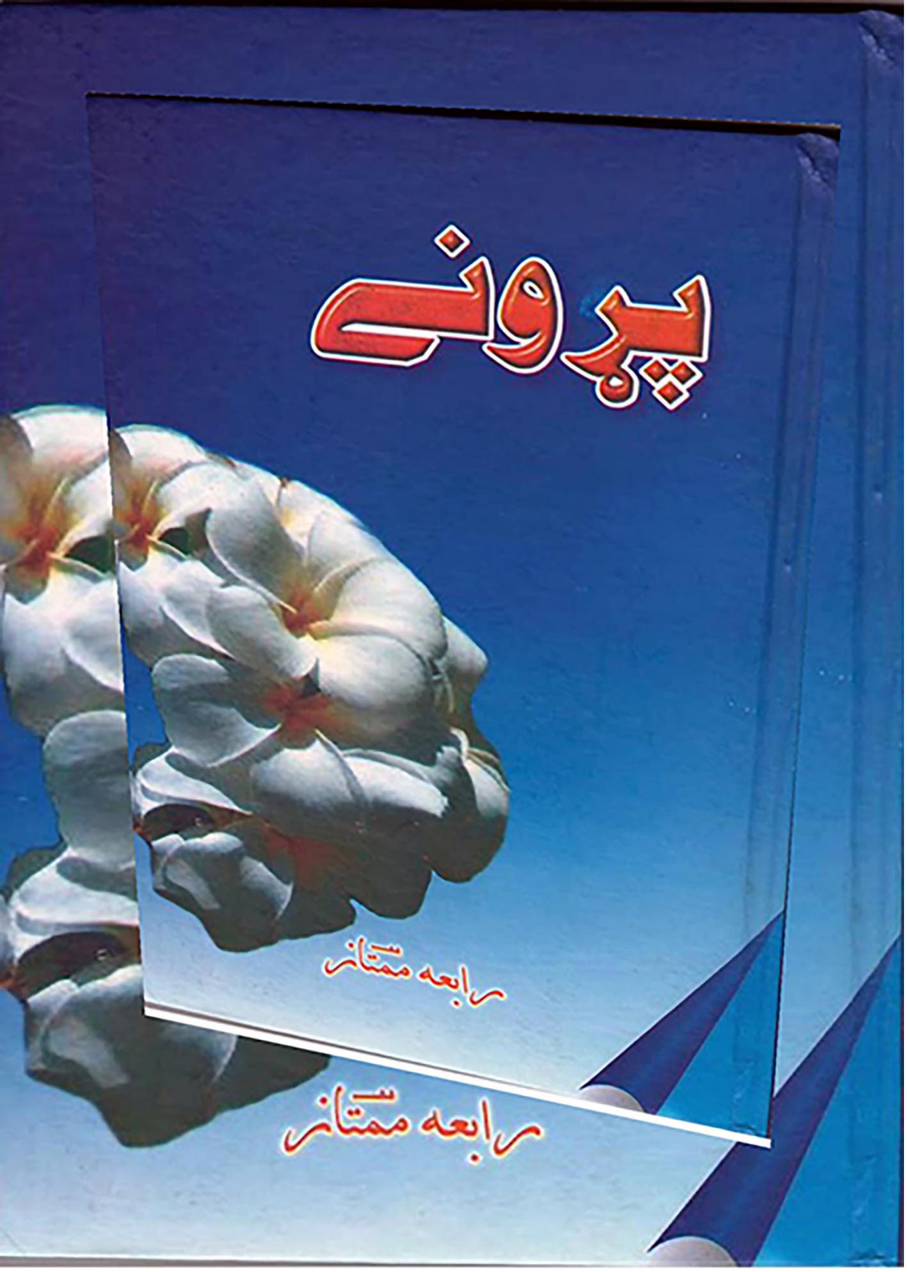

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

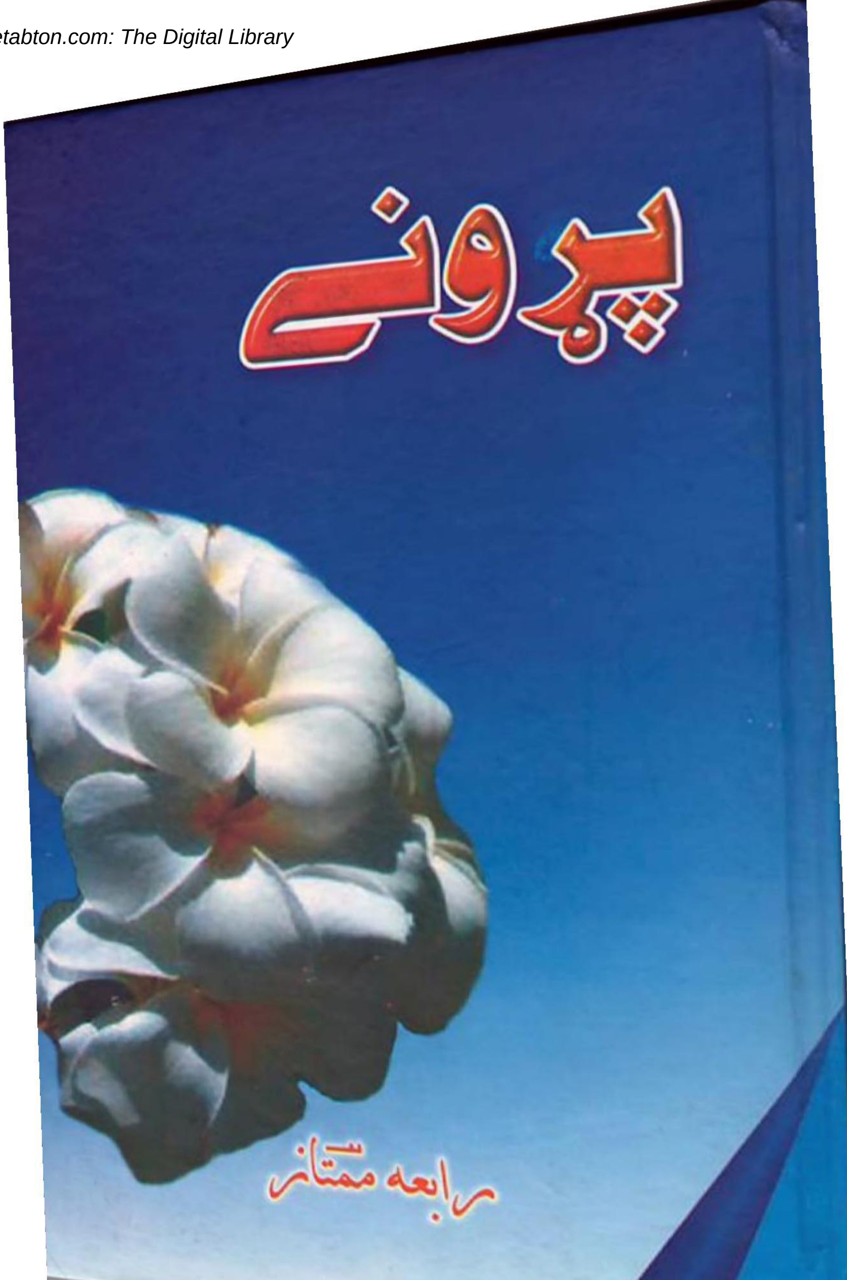

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروہنے

رابعہ ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ټول حقونه په حق د ليکوالې کښې محفوظ دي)

د کتاب نوم ———— پروښے
ليکواله ———— رابعه ممتاز
د چاپ کال ———— ۲۰۰۴ء
پريس ———— جدون پريس خيبر بازار پېښور
بيعه ———— ۱۰۰ روپۍ
کاتب ———— محمد رسول پښتو اکېډمي

د موندلو درک

۱- يونيورسټي بک ايجنسي
خيبر بازار پېښور
۲- بمعرفت عبدالله جان مغموم
ډاکخانه شاهين ټاؤن
يونيورسټي روډ پېښور

د کور فون نمبر : ۵۷۰۳۳۶۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

"دُعا"

دَ حیا د رڼا کانو ترجمانه
دَ پېړونو پېړاوُنو نګهبانه

دَ مغموم صاحب تیارهٔ تیارهٔ کاله کښې
یو ډیوه ده خدائے دې تل لرې روښانه

سید صابر شاه صابرؔ
برتھکال

(c) ketabton.com: The Digital Library

پړونی

په جنازه مې سپین پړونی خور کړئ
زهٔ څو له کوره بې پړونې نهٔ ځم

زما د مینې قاتل کړې سر تور
زهٔ په پړونې هر وخت مخ پټوم

د بد نامۍ داغ به راپورې کړې تا
پیام چې پړونې له مې لاس راوُنهٔ ر

کله مې تور کله مې سپین پړونی
ستا د نظر نه داسې ځان پټوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

مخ	لیک	شمیر
۹	پېروونې — عبدالله جان مغموم	۱
۱۳	منته — رابعه ممتاز	۲
۱۶	خانه کعبه (نظم)	۳
۱۸	ځم د مدينې نه نن (نعت)	۴
۲۰	د حوا لور (نظم)	۵
۲۳	بیا د اوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه (غزل)	۶
۲۴	په تورو نیمو شپو کښې دید نو نه څومره کړې (غزل)	۷
۲۵	راشه اشنا عمر مې کم دے	۸
۲۶	د خپل کلي ځېر کورونه (نظم)	۹
۲۹	مشران (نظم)	۱۰
۳۰	زما زړهٔ ماته کاسه ده (غزل)	۱۱
۳۲	څو چې رانه پټ نهٔ کړې خطا نشې (غزل)	۱۲
۳۳	ستا د غمونو سره لوبې کوم (〃)	۱۳
۳۴	دا ستا د راتلو لارې کله بيا چېرې روښانه شي (غزل)	۱۴
۳۶	نوې دُنیا (نظم)	۱۵
۳۸	ستا د مینې مشال لاس کښې (غزل)	۱۶
۴۰	زړهٔ مې هر وخت چې ږوبېږي (غزل)	۱۷
۴۲	تمغهٔ امتیاز دې مبارک شه (نظم)	۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

19	نه به د باران نه د بړلی نه د سیلۍ قیصې	۵۵
۲۰	خپل قسمت نه خبر نه وم (غزل)	۵۶
۲۱	قسمت (نظم)	۵۸
۲۲	خیالونه وسوسې (نظم)	۵۰
۲۳	تاله به لالیه په لیمو درشم (غزل)	۵۳
۲۴	کور د بیلتون خورشه دا ئې څه اوکړه (غزل)	۵۴
۲۵	د ګلو لخته	۵۶
۲۶	ماته خو په سترګو اشارو خبرې مه کوه	۵۷
۲۷	رور (نظم)	۵۸
۲۸	زړه مې دے د غوبنې څه دکانې نه خو جوړ نه دے	۶۰
۲۹	ستا د مینې د درېو تېکو په قلا کښې یمه ناسته (غزل)	۶۱
۳۰	د رخصت ورځ (نظم)	۶۲
۳۱	ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نه دي پکار (غزل)	۶۳
۳۲	د آسمان لمنې سرې شوې (غزل)	۶۴
۳۳	په هر څه به تېرېږي د نیک خوا کمے دې نه وي	۶۶
۳۴	وارخطا وارخطا ګرځم (غزل)	۶۷
۳۵	خپل خپلوان (نظم)	۶۸
۳۶	لوپټه	۷۰
۳۷	خط	۷۱
۳۸	د ژوند جو نکړه کښې ویرېږمه نه زه (غزل)	۷۲
۳۹	زما د زړه په آئینه کښې ته ئې	۷۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۰	ځښې خلق (نظم)	۷۵
۴۱	ښته په سپرلي کښې دېر ګلونه ښته دے	۷۶
۴۲	ته چې پکښې نه یې اشنا زه په خلقو څه کوم	۷۷
۴۳	مور (نظم)	۷۸
۴۴	د ښو دسر دپاسه (غزل)	۸۱
۴۵	نن د باران شپه روېده شوه جوړې (غزل)	۸۲
۴۶	ښه اخلاق (نظم)	۸۳
۴۷	په یلمو باندې راواوړې (غزل)	۸۴
۴۸	ګیله دې په سر سترګو دې ګېلې سره به کورو	۸۶
۴۹	ستا مینه لالیه دروغژنه شوه (غزل)	۸۷
۵۰	لوړ (نظم)	۸۸
۵۱	شپه د انتظار (نظم)	۹۰
۵۲	لوبه (نظم)	۹۴
۵۳	لوبه (نظم)	۹۶
۵۴	فریاد (نظم)	۹۸
۵۵	شاهیت (نظم)	۱۰۰
۵۶	یادونه امیدونه (نظم)	۱۰۳
۵۷	پښتون (نظم)	۱۰۴
۵۸	نصیحت (نظم)	۱۰۶
۵۹	مینه چې پیدا شي فنا کېږي نه (غزل)	۱۰۸
۶۰	تا چې په سترګو سترګو کښې تېره کړه (غزل)	۱۰۹
۶۱	مینه (نظم)	۱۱۰

٦٢	ستا د کبر انتها ده ته پوه نه یې (غزل)	١١١
٦٣	دا چمن (نظم)	١١٢
٦٤	کیسه (نظم)	١٥
٦٥	بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل (غزل)	١١٨
٦٦	زوې مورته (نظم)	١١٩
٦٧	دژوند په دې کتاب کښې نخښه کوم یو ځای کښې کېږدم	١٢١
٦٨	خبره ستا د مینې د هرچا نه زده پښتو مه (غزل)	١٢٢
٦٩	په هر طرف چې ځې نو زه به ستا دلاس همسا شم (غزل)	١٢٣
٧٠	خواره زندګي شوه په غمونو په فکرونو (غزل)	١٢٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

"پروني"

د رابعه ممتاز د شاعرۍ دویم کتاب "پروني" ستاسو په وړاندې دے - حقیقت دا دے چې د ممتاز د "سپیلني" کتاب شاعرۍ که هر څو فني کمزورۍ لرلې خو دې خبرې نه انکار نهٔ شي کیدے چې لوستونکو د فني کمزورو باوجود د سپیلني شاعرۍ ډیره خوښه کړه او کتاب ئې په ډیره مینه واخستو او وې لوستو - د رابعه ممتاز دویم کتاب "پروني" لکه چې د نوم او چاپ په لحاظ ښکلے دے - دغسې ئې شاعري هم ښکلې ده - زما په خیال چې دې کتاب کښې شاعرۍ د لوستونکو د اعتراض ډیر خیال ساتلے دے او کوشش ئې کړے دے چې هر یو شعر دې په ناپ تول پوره وي -

د "پروني" شاعري په هر لحاظ سره د "سپیلني" د شاعرۍ په مقابله کښې په ناپ تول پوره ده - په غزلونو کښې نوي خیالات - نوي جذبات او نوې استعارې استعمال کړے شوي دي او کوشش په کښې دا شوے دے چې د "پروني" په شاعرۍ کښې جدت راپیدا شي - او رابعه ممتاز په خپل دې مقصد کښې تر ډیره حده پورې کامیابه شوې ده - د جدت سره سره د پښتنني ماحول خیال هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتلې شوې دے۔ د مثال په طور دا شعرونه به ئې واخلو۔

ے چې لوړ د دېوال ته خپلې نو ښکارېږي به د لرې
په دې پښتو د دېوالونو د راز خبرې ښې شي

يا

ے د مينې سوال جواب چې د دېوال د پاسه اوشي
کهٔ خبر وې که څه وې دېوالونه څومره نونه کړي

دېوالونه د پښتنې کلچر يو اهم جز دے او بيا څه دېوالونه خو ...... د پښتونخوا د لارو کوڅو اصلي نقشه راکاږي۔ ممتاز په خپله شاعرۍ کښې د پښتو ژبې دود دستور او د لفظونو د استعمال ډېر خيال ساتلے دے او زما په خيال چې دا د دې خبرې ثبوت دے۔ چې د "سپېلنۍ" نه پس شاعرۍ کوشش کړے دے چې د پرونۍ شاعرۍ د فن هغه ټولې تقاضې پوره کړي۔ چې د کومو په حقله به اکثرو لوستونکو دا اعتراض کولو چې د سپېلنۍ شاعرۍ کښې فني کمزورۍ دي۔

زما په خيال چې د "پرونۍ" په لوستو به د لوستونکو دا ګيله تر ډېره حده پورې ورکه شي دلته به زهٔ د لوستونکو د تسلۍ د پاره د رابعه ممتاز د مختلفو غزلونو نه يو څو شعرونه پېش کړم۔

۱۔ ے دا مهٔ وايه چې زهٔ ستا په خبرو نهٔ پوهېږم
په تته تته ترېده دا رازونه څومره نونه کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲- د جونګړې لوګې ښنه دے
زړه ئې او ښکو سره مل کړم
محدود ته به زړه څۀ کړم
چې زړه یم پکښې پرېشانه

۳- د ښکرو شرنګا مې اورې
د سنګو مې خبر نه شو
آ زما ساده جانان چې
په کوم جهان کښې اوسیږې

۴- ما په کودر کې منګې بیا کېښودو
ستا د شملې ول راته ښکارېږي نه

د غزل نه پس د ممتاز د نظم په میدان کښې تګ هم د دې د شاعرئ د پوخ والي دلیل ورکوي - حقیقت دا دے چې ځنې ځنې نظمونه نې د خیالاتو او جذباتو په لحاظ زړه شاهکار ګڼم - لکه " لوپټه " " پښتون " " قسمت "

د خپل کلي څو کورونه او داسې نور د هر نظمونه چې ملي شاعرانو به دا موضوعات چېړلي وي - بهرحال د رابعه ممتاز دویم کتاب " پرهوت " ستاسو په مخکښې دے او ورسره د خپل دریم کتاب " ګلونه پاتې پانې " د هر

زر د چاپ کولو اراده هم لري - خدائے دې اوکړي چې دَ
رابعه ممتاز دریم کتاب هم ډېر زر چاپ شي او دَ
پښتو په شاعرۍ کښې دَ یو بل نوي کتاب اضافه اوشي .

والسلام

عبدالله جان مغموم

(c) ketabton.com: The Digital Library

منته

ما چې خپل اولنی کتاب "سپېلني" چاپ کولو نو دا
اُمید مې نهٔ وُ چې پښتانهٔ رونړه خوېندې به زما د کتاب سره
دومره مینه اوکړي - خو زهٔ د پښتنو رونړو خوېندو ډېره منته
کوم چې رونړو عموماً او خوېندو خصوصاً زما کتاب په ډېره
مینه واخستو او وې لوستلو او زما دومره حوصله افزائي ئې
اوکړه چې نن دا دے زهٔ خپل دویم کتاب "پړونے" په دې چاو
چاپ کوم چې رونړه خوېندې به د "پړونې" سره هم دومره
مینه اوکړي لکه څومره ئې چې د "سپېلني" سره کړې وه -
او زهٔ به دا دې جوګه شم چې خپل دریم کتاب "ګلونه پاڼې
پاڼې" چاپ کولو ته ملا اوتړم -

زما د اولني کتاب "سپېلني" په لوستونکو کښې د
خوېندو شمېر زیات وُ او زما په خیال چې په دغه کتاب
کښې زما زیاته شاعري د خوېندو میانډو سره د تړلو
مسئلو او کشالو په حقله وه نو ځکه په ګڼ شمېر کښې خوېندو
کتاب واخستو او وې لوستو او په دې رنګ ئې د کتاب
عزت افزائي او زما حوصله افزائي اوکړه د "سپېلني" د شاعر
په حقله ځنې رونړو دا رائې څرګنده کړې ده چې ځنې شعرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فن تقاضې نهٔ پوره کوي. خو ما دې رونو ته دا دليل وړاندې
کړے وُچې زهٔ دَ شعر د فني تقاضو نه زيات مقصد له اهميت
ورکوم په دې وجه مې فني کمزورو ته زيات خيال نهٔ وُ
ورکړے. کېدے شي چې اعتراض کونکو رونړو زما دا دليل نهٔ
وي خوښ کړے نو په دې وجه دې حَل د"پړوني" په
شاعرۍ کښې مې د مقصد سره سره د فني تقاضو هم خيال
ساتلے دے او طمعه لرم چې دلوستونکو دا ګيله به ورکه
شي "پړونے" هم زما غَزلونو او نظمونو مجموعه ده.
په نظمونو کښې زما خوښ موضوعات کلے کور. نغرے
او جارګے دي. او يا مې لُور، خور، مور او زامن دي. په
اکثرو نظمونو کښې ما د غه کردارونه د موقعې په مناسبت
سره ستائيلي يا کنلي دي. خو ستائنه په کښې زياته او
غندنه په کښې کمه ده.
ما په خپله شاعرۍ کښې مينې له اهميت ورکړے
دے او کوشش مې کړے دے (هغه د پيښور يو نظم
دے) زهٔ غواړمه چې ټوله دنيا مينه مينه شي" چې
د مينې پېغام هر چا ته اورسوم او دهر لوستونکي په
زړهٔ کښې دَ مينې دا پېغام ځائے اونيسي.
د لوئے خدائے نه دا طمعه لرم چې پښتانهٔ رونړه
خوېندې به د"پړوني" سره هم دومره مينه اوکړي لکه
چې د"سپلني" کتاب سره ئې کړې ده او زما به دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

حوصله افزائي اوکړي چې خپل دريم کتاب " کلونه
پاڼې پاڼې " هم زر تر زره چاپ کړم -
انشاء الله

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

خانه کعبه

د الله کورې تاوېږم لـه تا
خانه کعبه یې زارېږم له تا

د الله کوره ارمان مې ته وې
او د خونړ زړګي درمان مې ته وې

لکه ګل هسې غوړېږم په تا
د الله کورې تاوېږم له تا

د الله کوره سودا مې ډېره
درنه تاوېږم ګناه مې ډېره

لکه د شمعې ژړېږم په تا
د الله کور یې تاوېږم له تا

د الله کوره عزت دې ډېر دے
په ټول جهان کښې شهرت دې ډېر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه د پرخې ورېږم په تا
د الله کورې تاوېږم له تا

ارمان مې نشته دې نه سېوا
چې بس راځمه مکې ته بیا بیا

چې هر څوک کښې ځارېږم له تا
د الله کورې تاوېږم له تا

بنا د مکې به هېرومه څنګه
د باقي ژوند به تېرومه څنګه

ممتاز به څنګه صبرېږم له تا
د الله کورې تاوېږم له تا

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت

د مدینې منورې نه د رخصتۍ په وخت

ځم د مدینې نه زه

دا سې راته ښکاري زړهٔ مې بېل شو د سینې نه زه
ځم د مدینې نه زه

ټومره موده ما په دغه طمعه تېره کړې وه
شپه ورځ مې یو کړې وه
ډېره وارخطا شوم چې خبر شوم د ې نېټې نه زه
ځم د مدینې نه زه

زهٔ خو د مودو نه د راتلو په طمعه ناسته وم
هر غم نه زهٔ خلاصه وم
څنګه به ځان صبر کړم د دې خوږې قصې نه زه
ځم د مدینې نه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو د نبي صلی الله علیه وآله وسلم دربار کښې لږې وروځې تېرې کړې
څو ورځې مې سترې کړې
داسې راته ښکاري تږے حُم ددې چېنې نه نن
حُم د مدینې نه نن

ماوې چې نبي صلی الله علیه وآله وسلم به د زړهٔ حالونه وائمه
شپه ورځ به نکیا یمه
زړهٔ مې د هر خوګیږي چې زهٔ حُم پاکې روضې ته نن
حُم د مدینې نه نن

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ حوا لور

ستا لقب دَ فرشتو دے
په جنت کښې تهٔ پیدا یې
تهٔ خواهش د بابا آدم وې
په نامه باندې حوا یې

ستا د پښو لاندې جنت دے
نیک اولاد له لوئے نعمت دے
تهٔ ریشتیاء چې بې بها یې
په نامه باندې حوا یې

کهٔ تهٔ لور یې نو رحمت یې
کهٔ تهٔ خور یې نو راحت یې
د خاوند د کور رڼا یې
په نامه باندې حوا یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل کور ئې څوکیداره
د بچو ئې ته غمخواره
هر بچي باندې فدا ئې
په نامه باندې حوا ئې

د انسانانو په تخلیق کښې
ځان سره کړې خدائې شامله
په رضا د خدائې رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

چې ستا کور کړې آبادېږي
مال او سر دې کهٔ زارېږي
تهٔ د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

هغه کور گل و گلزار شي
چې ستا په کښې روزگار شي
تهٔ د خوږ زړګي شفا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره سخته تېر وي ستا
څو ښېږي کور اباد وي ته
ته د صبر انتها يې
په نامه باندې څوا يې

د کور چې څه باميږ وي
که هر څو مره په تا دېر وي
په خندا يې ته ښکلا يې
په نامه باندې څوا يې

په تخليق کېنې د انسان
خدای ستا واخست امتحان
په رضا د خدای رضا يې
په نامه باندې څوا يې

ممتاز دا سې کار او نه شي
ستا نامه بد نامه نه شي
ته ساده د دې دنيا يې
په نامه باندې څوا يې

ځان سا ته له هره توره د دنيا د هر پېغوره
همسې ولې وارخطا يې په نامه باندې څوا يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

23

بیا د اوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه
وران مې دَ زړهٔ کور دے تپوس مهٔ کوه

تول بدن لوګے شو لمبه نهٔ شو مه
دا لاخنګه اور دے تپوس مهٔ کوه

تهٔ ئې چې بېګا سبا کتو لــه تلې
هغه محفل خور دے تپوس مهٔ کوه

سترګې مې په ډېرې ژړا سرې شولې
ورک د کلو تور دے تپوس مهٔ کوه

مهٔ ګرځه ممتاز پسې بیا مهٔ ګرځه
هر څوک ترې مرور دے تپوس مهٔ کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تورو تیمو شپو کښې دیدنو نه څومره خوند کړي
یو بل سره چې روښي - الوظو نه څومره خوند کړي

د امهٔ وایه چې ستا په دې خبرو زهٔ پوې نهٔ شوم
په تښته پټه ژبه بیانونه څومره خوند کړي

د مینې سوال جواب چې د یو بل سره پرې روښي
که څه دي که کچه دي د پیوالونه څومره خوند کړي

زمونږ د محبت قصه هم دلته تر پوره شه
زهٔ ستا یم تهٔ زما یې د اقولونه څومره خوند کړي

ارمان چې هغه تېر ساعت څو بیا په بېرته راشي
د مینې د کتاب ذا پهٔ بابونه څومره خوند کړي

ممتاز په محبت کښې تا نه دوستو پاتې نهٔ شي
راځه د وفالار کښې مزلونه څومره خوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

25

راشه آشنا عمر مې کم دے راشه
د زړهٔ دنیا کښې مې تورتم دے راشه

ما خو خپل زړهٔ په تسلو اوده کړو
خو په ژړا د سترګو نم دے راشه

نن چې مُسکے راته له ورايه شولې
د تندې يک مې جوړې سم دے راشه

آسمان کښې ستورې په خندا شو ګُله
زما په زړهٔ کښې خو ماتم دے راشه

ممتاز زړګے مې په سلګو اوده شو
ګُله د رزارے ئې لږ کم دے راشه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چیل کلي خړ کورونه

نن مې بیا په زړه ورېږي ، د چیل کلي خړ کورونه
هغه کږې وږې لارې ، هغه برکوز مالتونه

اودبو دامان په څوا کېږي ، موږ به لوبې به کولې
نه په موږ د چا آواز وه ، نه زموږ په چا څه کار وه

مور و پلار به تپوس نکړو ، چې ته کوم ځائې ئې ولاړه
دا جمات دے که حجره ده ، چلن لاره ده که ښاره

هر یو کورکښې به ماما وه ، هر یو کورکښې به ببو وه
دا ټول کلے یو کور وه ، دا ټول کلے رور او خور وه

که به چا کره ښادي وه ، د ټول کلي خوشحالي وه
که به چا کره څه غم وه ، هر یو کس به سترګې نم وه

که به جنګ وه که جهګړه ، یا به بل څه مسله وه
مشران به ټول را ټول شو ، د هغو به فیصله وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشران به يې ملامت کړه ، پوئې به يې دوئ په هر صورت کړه
روغه جوړه به زر اوشوه ، دشمني به پاتې نهٔ شوه

مسافر که به څوک راغلو ، چې به يې کلي کښې خپل نوه
د حجرې تپوس به يې اوکړو ، بيا به هلته کښې ميلمه وه

د هر چا به دغه فرض وه ، چې دے اوږے پاتې نهٔ شي
کهٔ وي پيان اوکهٔ شملې وي ، ميلمستيا دې دده اوشي

کله کله به مې پلار هم ، کور ته راغلو په تلوار هم
چې جمات کښې مسافر دے ، چې راغلے د سفر دے

بندوبست د ډوډۍ اوکړئ ، څه پاخهٔ کړئ څهٔ توده کړئ
ګورئ اوږے پاتې نهٔ شي ، زمونږ کلے به يې خوښ نشي

نهٔ کور به خفه کېدلو ، نهٔ ميلمه به شرمېدلو
ډېره مينه ډېر عزت وه ، د خلوص نه ډک الفت وه

نن مې بيا په زړهٔ ورېږي
د خپل کلي خوږ کوروونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هغه وخت یادیږي ، هغه خلق مې یادیږي
هغه خلق چرته لاړل ، هاغه خړ کوروند وران شول

څهٔ ښکلي شوي خړ کوروند ، د ښځو ښېنتو برجوسته
آ کچه لاړې ښځې شوې ، ده‌ر چا بیلې کوټې شوې

دیوبل نه ځان اونغاړي ، خپل غمونو ځان له ژاړي
دهر چا شو ډیر کاروته ، دهر چا شو بیل کوروند

نهٔ د ور خور محبت شته ، نهٔ د پلار مور څخه عزت شته
په نفرت هر چا ته ګوري ، دهر چا نه دوئ مرور وي

هر یو کس د بل نه تنګ دے ، خپل پردي سره په جنګ دے
زما دوئ ته زړهٔ تنګیږي ، زما خپل کلے یادیږي

زما هغه وخت یادیږي ، زما هاغه خلق یادیږي
خدایه دا څنګه ژوندون دے ، هر یو کس د ځان نه تنګ دے
ممتاز دا سې ځان ځاني شوه
په ژړا هم سود نهٔ کیږي
نن مې بیا په زړهٔ وریږي
د خپل کلي خړ کوروسته

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشران

چې زموږه مشران وو هغه څه شو
د دې کلي چې زبرګان وو هغه څه شو

چې بې شانه مینه یې موږ سره کوله
چې په موږه به ډېر ګران وو هغه څه شو

مشکلې چې به یې زموږه حل کولې
نن هر کار ته موږ حیران یو هغه څه شو

چې د هر غریب د پاره مور و پلار وو
چې د ټول کلي خپلوان وو هغه څه شو

ممتان موږ به چا له څه تسلّي ورکړو
موږ ځپله ډېر پرېشان یو هغه څه شو

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

30

زما زړهٔ ماته کاسه ده
پرتې لور په لور ټوټې دي

د دردونو د غمونو
څهٔ غمژنې شان قصې دي
کله صبر کله اوښکې
ننداره دَ زړهٔ کومه

څهٔ پرېشانه دي وختونه
څهٔ پرېشانه ورځې شپې دي

دا د اوښکو سېلابونه
حوصلې به مې لاهو کړي

په علاج يې نهٔ پوهېږم
د ژوند سختې مرحلې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

31

ستا د مینې مشال لاس کښې
په تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځائے کښې پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خدائے د زړونو خبردار دے
ته دې نه خبرنه یې

زه به تا له خدایه غواړم
اے زما یاره ناداره

د جونګړې لوڼې بنه دے
زه یې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ چې را نه پټ نهٔ کړې خطا نشې
مړه به شم د غمه بې وفا نشې

ته خو زما زړهٔ یې زما مینه یې
پام کوه جانیه د بل چا نشې

ستا په وعده بیا د لته راغلی یم
هسې نه پرون پښانې رانشې

ستا د غمونو سره لوبې کوم
مړاوو ګلونو سره لوبې کوم

ستا د راتلو په انتظار کښې ګله
د ډېرو فکرونو سره لوبې کوم

بې د غمونو چې نور هيڅ نه لرې
داسې بختونو سره لوبې کوم

د خپل زړګي د تسلی د پاره
ستړو وختونو سره لوبې کوم

د بېلتانه په تورو شپو کښې ممتاز
د زړه زخمونو سره لوبې کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

34

دا ستا د راتلو لارې کلک ښې څېرې اوړې دې شي
چې نهٔ دې سوال جواب وي نهٔ راتګ دې بیا پېدې شي

دا څنګه محبت دے ټول زما د پاره خواست دے
اول دې خدائے نه غوارم بیا دربار باندې جرګې شي

زهٔ جواب درلیږې نکړم ، ځانیه خپله راشه
زړهٔ مې تا نه ګیله من دې څو ورځې مې ګیلې شي

چې لوړ دېوال ته خترې نو ښکاریږي تې مبه دلړې
پهٔ دې چیتو دیوالونو دراز خبرې ښې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه چې د مودو ګیلې پخلا کړو هوارې
چې خندا خندا ژوندون شي رنګینې ورځې شپې شي

دا ستا خفګان پهٔ ځای دی، خو زما به هم لږ واورې
چې تهٔ راشې زما خوا له نو یادې دې ګیلې شي؟

ممتاز درته دانهٔ وائي راځه چې صلح اوکړو
ستا مینه سیلانۍ ده پهٔ هر بنګلي مخ لېسې شي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوې دنیا

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

دې دنیا کښې هیڅ نشته غمونو دې فکرونه دي
دې دنیا کښې هیڅ نشته دردونه تکلیفونه دي

دلته مینه نشته خدائیګو خوشې هوسونه دي
دلته مینه نشته دلته خوشې مطلبونه دي

دلته څوک د مینې اصلیت نه هم خبر نهٔ دي
دا خو ځناور دي ته به وې هېڅ و بشر نهٔ دي

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه بیله دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه داسې دنیا چې پکښې دواړه زړونه یو شي
یوه داسې دنیا چې پکښې دوه روحونه یو شي

هلته کښې به تهٔ او زهٔ د یو بل څنې قربان شو
هلته کښې به مونږ دخپل خوږ زړونو درمان شو

راځه ممتاز چې دواړه یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

38

ستا د مینې مشال لاس کښې
پهٔ تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځائے کښې پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خدائے د زړونو خبردار دے
تهٔ دې نه خبر نهٔ یې

زهٔ به تا له خدایه غواړم
اے زما یاره نادانه

د حسو نګړې لوږې ښهٔ دے
زهٔ یې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخلونه به زهٔ خښهٔ کړم
چې زهٔ یم پکښې پرېشانه

ممتاز ستا نصیب خراب دے
کهٔ تهٔ فکر ورته اوکړې

خپل جانان دې تپوس نهٔ کړې
ګیله مهٔ کړه د بل چا نه

*
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذړهٔ مې هر وختې چوبېږي
هېڅ علاج یې نهٔ ښکارېږي

دې خپل ژوند ته یم حیرانه
چې پهٔ څهٔ سخته تېرېږي

ناکړدې دې چې راياد کړم
دباران پهٔ شانې ژاړم

دغمونو پهٔ ګرداب کښې
مې دَ ژوند کشتۍ تاوېږي

بې حسي او بې قدري خو
اوس دخلقو کاروبار شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا په دې بازار کښې
اوس هم دا سودا خرڅیږي

ستا یادونه زما زړه کښې
د آسمان له ستورو ډېر دي

ته خبر نه یې جانیه
زما زړه څومره خوږیږي.

مستان ټوله دنیا چاڼ کړه
یو همدرد یې پیدا نه کړو

چې غمونه ترینه واخلي
داسې څوک نه پیدا کیږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تمغهٔ امتیاز

دِ مبارک شه

خپل خاوند عبدالله جان مغموم ته د تمغهٔ امتیاز په اخستو
د عقیدت پېرزوئنې ـــــ (ممتاز)

اے د لوړ همت انسانه
ستا همت ته مې سلام دے

اے په هر چا مهربانه
ستا عظمت ته مې سلام دے

ته دې کلي په وطن کښې
چې په ښهٔ نامه یادېږې

که دې دور که دې تربور دے
ته د هر چا پکار ېږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته دکومې خاورې جوړې
تا کښې کبر غرور نشته

په دښتیا چې فرښته یې
ستا کتو کښې ضرر نشته

چې هر ځاۓ کښې ته ن یادشوې
په تا فضل د الله دے

مبارک شه سلامت شه
دا آواز له هرې خوا دے

زۀ غازی، شعیب ته گورم
خوشحالی نه په خندا دي

چې ضیاء مې هم کوشل شو
نعمتونه د الله دي

غازي، شعیب، ضیاء د زامنو نومونه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر اوباسمه ډېر زه
خدائے تعالیٰ ته په سجده شم

ټول غمونه راسره هېر شي
په الله الله اخته شم

خوشحالي دې خدائے نصيب کړه
اے زما د ژوند ملګريه

مبارک شه مبارک شه
د ممتاز د سر ټيکريه

خوېندو روڼو او بچوته
دا اعزاز دې مبارک شه

ته لائق د دې اعزاز وې
دا امتياز دې مبارک شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

45

نهٔ به د باران نهٔ د بلبلې نهٔ د سیلۍ قیصې
ما ته به ته نکړې اے اشنا د بې وسۍ قیصې

زهٔ به ستا خبره ته بېګاه صبا غوږ غوږ شمه
ته که پکښې نهٔ کوې آشنا چرې پر دی قیصې

ما سره خو شپه ورځې د اغم دے اے لالیه چې
هسې نه څوک او کړي ستا زما د اشنایۍ قیصې

یو ځلې به موږ که هغه تېر وختو نه بیا راشي
او به کړو یو بل ته د ځوانۍ او د مستۍ قیصې

مینه خو سور اور دے سرې لمبې دي زهٔ ئې او سومه
ما سره خو نشته د خندا او خوشحالۍ قیصې

نن که چرې ژوند وه د هغه وعدهٔ رشتیا شوله
او به کړي ممتاز ته خو د مینې پخوانۍ قیصې

★ ★ ★

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل قسمت نه خبر نهٔ وُم
چې به داسې خراب هم وي

چې آشنا به جُدا کېږي
ژوند به داسې عذاب هم وي

کهٔ په لنډو لارو لاړ شې
نو منزل ته نهٔ رسېږې

د پښتو پُولو په لار کښې
لختې هم وی اعراب هم وي

ستا تدبیر به کار او نهٔ کړي
د تقدیر مالک خو هم شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تندې ذکرښو ځان لـه
یو جوړ شوی کتاب هم وي

دخدای ورکړه بې بها ده
ممتاز شک پکښې اونهٔ کړې

د غریب عاجز نادار ره
پهٔ تندې کښې محراب هم وي

توکّل پهٔ الله اوکړه
دا روان شه د زړهٔ سره

پهٔ دې دتکو تورو شپو کښې
ځلیدونکې مهتاب هم وي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمت

هغه پیغله چې ډېره موده دیوٌ په نامه ناسته وه - او بیا
بل ته ورترغاړه کړې شوه - (ممتاز)

ستا په نامه ناسته اوس دبل شومه
زهٔ لکه ګوډی د ادل بدل شومه

اُوسوَزه قسمت دلو نمو اُوسوزه
څنګه رنګ په رنګ خاورې خجل شومه

زهٔ پښه لوګے پښه لمبه شومه
زهٔ چې د نصیب په اورجل بل شومه

تخت او بخت خو دواړه د خدائے لا کښې دي
ستړے ددې ژوند د سخت مزل شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره یوه ورځ د بلې سخته وي
پاڼې پاڼې زه لکه د ګل شومه

ګرځم په خیالونو په سوچونو کښې
څنګه ناخبره زه د بل شومه

کرښې د قسمت ممتاز ورانېږي نه
شومه زه واده خو په کوم چل شومه

—★★★—

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیالونه وسوسې

یم په کومه هوا مسته
زړه په کوم خیال کښې روانه

د دنیا په دې بازار کښې
ناخبره د خپل ځانه

ما وې چې تل ځواني به وي
په رنګ رنګ خوشالي به وي

نه به غم نه به فریاد وي
هر یو کس به په زړه ښاد وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور پلار به وي خپلوان به وي
خواږه شکلي دوستان به وي

هم به کور هم به مالت وي
ډېر به مینه محبت وي

خوچې دو رو وخت تېرېږي
نو غمونه مې ډېرېږي

نه مې پلار او نه مې مور شته
نه مې رور شته نه مې خور شته

خوږندي روڼه مې جدا دي
هغوی ټول د بل بل ځا دي

تصوّر کښې مې کرځېږي
د بابا کور مې یادېږي

په خوبو نو کښې مې راشي
په ژړا مې شپه سبا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې نه پس به څه رنها شي
دې نه پس به څه ښکلا شي

اوس د مرګ راسره غم دے
اوس مې خدايګو عمر کم دے

ممتاز خدائے دې عفه اوکړي
اوس خوهر وخت دا دُعا کوم

———— ★ ————

تاله به لالیه په یمو درشم
تاله به په غنو په اغزو درشم

ته د اختر میاشت یې ښخوږدې ته
ستا کتو له زهٔ به په بڼو درشم

ما ته ښوا نځه خپه یې مهٔ یادوه
زهٔ به هم بیا جانه په ګیلو درشم

ستا خفګان چې یاد کړمه پښېمانه شم
زهٔ به اوس لالیه په جرګو درشم

ځان به په پړونې کښې راپټ کړمه
زهٔ به دې دیدن له په پړدو درشم

تاسره ممتاز چې وعده کړې ده
تاله به د غنو په چېو درشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور د بېلتون خورشه دای څخه اوکړه
اوس مې دے دنیا کښې زړه لګیږي نه

زه دې په دیدن پسې رنځوره شوم
ستا د راتلو لار ده چې لنډیږي نه

راشه دا ختر ورځ به رنګینه شي
بې له تا نه زړه مې خوشحالیږي نه

ماله چې راځې نو په رښتیا راشه
ښکو تورو شپو کښې دیدن کیږي نه

ما په ګودر ډک منګے بیا کښېښودو
ستا د شملې وَل راته ښکاریږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا زما خبرې دې اورې راورې
ویمه چې ډېر بار دې حصاربږي نه

زهٔ به دا ګیله درته بل وخت اوکړم
خدائ ګو پهٔ ګیلو څوک خوشحالیږي نه

ماسم د ما بنامه اوربل خور کړلو
راشه پهٔ تیارهٔ کښې څوک ښکاریږي نه

کله وے درحُم او کله نهٔ درحُم
ښهٔ شوه چې ممتاز لېونے کیږي نه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ګلو لخته

پهٔ لاره چې ټوله رپېږي کنه
پېغله یواځې ده وېرېږي کنه

حیا نه دکې سترګې سنهٔ او چټې
مزکې ته ګوري چې شرمېږي کنه

د تور اوربل ګلان یې پټ کړهٔ دو رو
د روڼو خور ده بدنامېږي کنه

پهٔ سپینو لېچو یې بنګړي مزه که
دَ ګلو لخته ده ماتېږي کنه

پړونې یې تاؤ کړو له ځان نه ممتاز
کلي ده پاڼو کښې پټېږي کنه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته نو په سترګو اشارو خبرې مکوه
ماته د چا مخکښې د کیلو خبرې مکوه

هر څه چې ته وائې راته اووایه په ډاګه نن
بیا راته په لارو په کوڅو خبرې مکوه

ستا زما د وزګار د ځان په دې باندې لر پوې کړه ته
ما سره د خلقو د حبرګو خبرې مکوه

اووایه په ډاګه نن چې هر څه ستا په زړه کښې دي
بیا د بڅوسو لاندې داوبو خبرې مکوه

ژوند خو زما خېل دے په ښمه باندې به ختم شي
ماته د دعا او د خیرو خبرې مکوه

زه د ممتاز مخکښې په شپېو شپېو ژړلے شم
ماته د سترګو د اسوېلو خبرې مکوه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دور

دا زما دستړکو تور دے
دا زما د اسمه زوئ دے

پهٔ آباد د بابا کور دے دا زما د مینې رور دے
ما به غېږ کښې لوبولو، ما به هر ځائے ګرځولو

دا زما د زړهٔ ټکور دے
دا زما د مینې رور دے

چرته دے خوشحالېدلو، ما به هلته رسولو
پهٔ دنیا مې د مور کور دے، دا زما د مینې رور دے

دے چې لوئ شولو عاقل شی
نو زما حق کښې جاهل شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس زمانه ئې ذره تور دے
دا زما د مينې زور دے

زما هم ترې ذره خفه شو دګېلې نه پس ګيله شو
چې بې وچې دے مرور دے، دا زما د مينې زور دے

زور د خور لوېه اسره وي
خپل تبر کښې په داډه وي

په اباد د بابا کور دے
دا زما د مينې زور دے

چې په يو غېږ کښې لوئې شوي
هغه کله جدا شوي

د شېطان هسې مخ تور دے
دا زما د مينې زور دے

زړهٔ مې دے د غوښې څهٔ د کانې نه خو جوړ نهٔ دے
ستا غمونو دل کړو اے لالیه نور د زور نهٔ دے

تهٔ خو زما ژوندۍ زما زړهٔ ئې زما مینه ئې
څنهٔ وائې زړکیه زړهٔ مې تا نه خدائیګو تور نهٔ دے

کله چې مې یاد شې تړ مې اوښکې مې لهٔ سترګو ځي
ما به پهٔ دې پوې کړې ستا پهٔ مینه کښې خوا ور نهٔ دے

تهٔ چې چرته خوښ ئې زهٔ به عمر تېر وم هلته
زهٔ به ستا رضا کړم جانز دې کښې څهٔ ښغور نهٔ دے

تهٔ چې د ممتاز سره د ټول عمر لوظونه کړې
دا دنیا فاني ده دلته ټول عمر له کور نهٔ دے

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مینې د دریو څڅکو په قلار کښې یمه ناسته
شپه ورځ پکښې تېرومه د پردي خور [بست] نه یمه خلاصه

د آسمان ستورو ته ګورم، ستا په کته به دوی پوهېږي
چا ته څومره بختور دي، درته ګوري بې وسواسه

ته چې کوم وطن کښې اوسې زما زړه به تا سره وي
ژوند مې تا سره تړلے ستا زما مینه ده راسته

ما د زړه کچکول کښې ایښې ستا د مینې خیراتونه
ښه ګزران په زما کېږي که یم ناسته که هم ملاسته

په سینه باندې به درشم ستا مقام که را معلوم شو
د ممتاز دومره همت شته هسې نه چې ده ناراسته

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اختر ورځ

دا چې دې ځلې اختر وه څومره ښه وه
چې راغلے مې دلبر وه څومره ښه وه

ما د ژوند خوانه په واړه قربان کړې
شپه شوقدر ورځ اختر وه څومره ښه وه

مسافر اشنا چې راغلو زه داډه وم
که به کور که به بهر وه څومره ښه وه

ما په لپو به منګے راډکولو
دے چې ناست به په کودر وه څومره ښه وه

د ممتاز لاس به یې نیولے وه په مینه
څومره ښکلے مازیګر وه څومره ښه وه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نه دي پکار
دنیا دې ستا نصیب شي زما نشته په څه کار

بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل
مطلب مې یې څه نه وُ ومه ستا په انتظار

هر څه رقیب وائي زه له تا کله صبرېږم
بس ته مې د زړه سرې نور په چا نه کړم اتبار

د مینې په یا غنچه کېنې مې یو ګل په تخینه کړے
ابدم به ځای په اوریل کېنې یا جوړوم به ترینه هار

ستا مینې ممتاز خېل ړوند باندې ستومانه کړه
یو ته زما پکار یې نور مې هیڅ نه دي پکار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آسمان لمنې سرې شوې
د ماښام تېږې خورېږي

ستا په طمعه یمه ناسته
شپه به څه رنګې تېرېږي

د راتلو تکل دې وکړه
چې وعده دې هېره نه شي

بې له تا د زړګي سره
په ما خدایږګو څه چل کېږي

د سحر نه تر ماښامه
زما دغه بس یو غم وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې نه چې لوظه نهٔ شي
ستا اقرار دروغ بښکارېږي

د ممتاز به څو مره ژوند وي
چې ستا نور انتظار وکړي

بس روښ خپل وطن ته راشه
ذرهٔ مې تا پسې شوکېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هرڅۀ به تېرېږي - د نېک نوا کمې دې نۀ وي
چې ذرۀ دې پرې رغېږي - د اشنا کمې دې نۀ وي

د اکور دې اے جانيه - تل په تا باندې آباد وي
چې ته پکښې کوځېږې - د دنيا کمې دې نۀ وي

باغونه سرۀ ګلونه دې همېش تروتازه وي
بلبل دې په چغار وي - د بورا کمې دې نۀ وي

دا ستورې د آسمان دې همېشه داسې پړقېږي
باران دې د رحمت وي - دَ برېښنا کمې دې نۀ وي

ما مۀ پرېږده يوا ځې اندېښنې را نه چاپېر شي
هرڅوک کۀ خلق دې پر وي - نو بس ستا کمې دې نۀ وي

ممتاز د پښتنې مېرمن - پرونے بدنام مۀ شه
کۀ ځوانه کۀ ذره وي - دَ حيا کمې دې نۀ وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وارخطا وارخطا گرځم
سودائي شوم نهٔ پوهېږم

تهٔ پهٔ کومه ډډه لاړې
زهٔ پهٔ تا پسې گرځېږم

ماپهٔ دې خبره پوې کړه
دَ اُلفت انجام بـه داوي

مینه اُور دے سُور انګار دے
زهٔ شپه ورځ پکښې سوزېږم

وُم گلونو ته پهٔ طمعه
دچمن مې ابیاري کړه

گُل زمانصیب کښې نشته
زهٔ پهٔ دې باندې پوهېږم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل خپلوان

راځئ خپلو خپلوانو چې نن ډېره مينه اوکړو
مرګ خو راروان دے ارمانونه به بيا اوکړو

چې ژړا او په يو بل پسې بيا روستو نو په څهٔ
په ژوند به تول يو ځاے شو ديدنونه به ښهٔ اوکړو

هغه ورانې مسئلې او قصې به کړو راسمې
چې موږ په يو ځاے کېنو او لږ سوچونه به په اوکړو

منم چې څو ګيلې به مو وي زړونو کښې يو بل ته
يو ځل چې مخامخ شو نو کارونه به تول ښهٔ کړو

د استاد زړهٔ خبره چې زما د پاره مرګ وهٔ
زما پوهے ګيله ده نو رجنګونه به په نهٔ کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

را ځئ چې بیا یو ځاے شو دیو بل سره په مینه
ګیلې ماڼې به نهٔ کړو حوصلې به ډېرې اوکړو

د ملک او قام د پاره د ښېګړې کار پکار دے
چې یاد شو په دنیاکښې تل بیس ونه به ډېر اوکړو

ممتاز د پخوانو خلقو به څنګه ښهٔ مثل وهٔ
اوبهٔ په ډانګ بیلیږي نه ، نعره به دغه اوکړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوپټه

ته چې په سر لوپټه واچې ډېره ښه ښکارېږې
پښتنې پېغلې د حیا یوه نمونه ښکارېږې

د بنګړو ډک لاس چې اوچت کړې سر دې پټ کړې ګلې
الله ګواه دے ما ته سمه فرشته ښکارېږې

د پلار په مخکښې چې ګرځېږدې لکه حوره چې یې
چې سر دې پټ وي دَ رور خوا کښې ګلدسته ښکارېږې

د لوپټه خوستا د سر ده څه له ګورې ورته
په سر یې واچوه چې ښه پټه په پرده ښکارېږې

شرم حیا دې ستا په خټه کښې اخلي وي بس
په دې خویونو به هر چا ته ته درنه ښکارېږې

په سر دې واچو لوپټه ځان پکښې پټ کړه ګلې
ممتاز درزار شه ګوره څومره خو خشته ښکارېږې

★★★

خط

ما ته دې په خط کښې خدائے خبر چې څه لیکلي دي
هیڅ پرې نه پوهېږم چې دې څه راته ویلي دي

که د ادې وي لیکلي چې ما پسې ژړېږه مه
دا خوشې خبرې خو ما ډېرې اورېدلې دي

ستا نصیحتونه زه پلو پورې تړل اوتړم
ته چې راپه یاد شي تړول مې هغه وخت شیندلي دي

خپل وطن ته راشه د جوارو ډوډۍ ډېره ده
ولې دې جانیه کړې بل ځائے اړولې دي

دا د ځوانۍ شپې ورځې به هیڅرې بیا رانشي
تا لپسې ممتان ډېرې په سلګوسلګو ژړلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

د ژوند جونګړه کښې ویریږمه زه
دا بې له تا وار خطا کیږمه زه

د هر ارمان ګرېوان شلېدلے وینم
که په محل کښې هم اوسېږمه زه

ما ته جوړه جوړه غمونه ښکاري
تا نه چې ګله جدا کیږمه زه

د قدردانو قدر دلته نشته
داسې وطن کښې حصاریږمه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلبلانو جالې مهٔ ورانوئ
پهٔ دې ګلانو خفه کېږمه زهٔ

لالیه ماله ناګهانه راشه
پهٔ انتظار کښې دې کرېږمه زهٔ

پهٔ ممتان هغه وخت قیامت وي جانه
تا نه چې څهٔ وخت جدا کېږمه زهٔ

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د زړهٔ په آئینه کښې ستهٔ ئې
د ژوند کتاب هرې صفحه کښې ستهٔ ئې

دا بې لتا خو ځان نیمګړی ګڼم
زما د ژوند هرې لمحه کښې تهٔ ئې

بغیر لتا به ژوندون څنګه تېروم
زما د زړهٔ هرې حصّه کښې تهٔ ئې

زما د مینې امتحان اخلې ستهٔ
زما د ژوند هرې قیصه کښې تهٔ ئې

ممتاز دې اوس د زړهٔ پرده کښې پټه
چې د رقیبانو نه پرده کښې ستهٔ ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښې خلق

کینه ورديِ ذور ورديِ ښُې خلق
ډېر په کبر په غرور ديِ ښُې خلق

چې په وينو د انسان هم نهٔ مړيږي
په دنيا کښې ښُناور دي ښُې خلق

چې دنيا څوک د عقبیٰ د سره زار کړي
ګوره څومره بختور دي ښُې خلق

چې بېګاه سبا د خدائے ياد کښې مشغول وي
خدائيګو هرچانه بهتر دي ښُې خلق

ممتاز ن ورشه پښېله ئې ښخلا کړه
چې لهٔ تانه مرور دي ښُې خلق

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښته پهٔ سپرلي کښې ډېر ګلونه ښته دے
څو ما د یاره ډېر غمونه ښته دے

سپینې سپوږمۍ ځکله میسګے جوړې
ستا پهٔ زړګی کښې هم داغونه ښته دے

دخپل اوربل دا پېچ وخم چې ګورم
دومره قسمت کښې زما ولونه ښته دے

ډېر څوکند ونه خودې اوکړه جانه
لا د ممتاز زړهٔ کښې شکونه ښته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ چې پکښې نهٔ يې اشنا زهٔ پهٔ خلقو ځهٔ کوم
سترګې مې ړندې شه زهٔ پهٔ دغو سترګو څهٔ کوم

ټوله شپه پهٔ طمعه يم سحر کښې سترګې پټې کړم
راشې راله خوب کښې زهٔ پهٔ دغه راتلو څهٔ کوم

زړهٔ نه زړهٔ ته لار وي ټول عالم راته هم دا وائي
تا پهٔ لار کښې پرېښوم زهٔ د زړهٔ پهٔ لارو ځهٔ کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

په فکرونو او سوچونو کښې

اے زما لخت جگره
اے زما د زړګي سره

اے زما دَ سترګو توره
اے زما دَ زړهٔ ټکوره

چې ته نهٔ وے پیدا شوے
په نامه وې تش یاد شوے

زهٔ به ستا وُمه په طمعه
خلاصه وم له هر غمه

په خیال کښې په سوچونو کښې
ستا خاکه مې جوړوله

بس د مینې په دنیا مې
په نظر کښې چورلیده

تصوّر کښې مې لویو ے
په ښکلي به مې کړے لوے

په سختو او تکلیفو نو
راغلې ته په خپل وختونو

ستا خندا زما د پاره
بهارونه غوړېدل وو

ستا ژړا زما د پاره
کائېنات شنکوړېدل وو

ستا په سترګو به پوهېدمه
په هر ځوئي دې رسېدمه

ستا زما تر منځه ګُله
څهٔ عجیبه شان رشته وه

دَ فکرونو او سوچونو
یو عجیبه سلسله وه

چې بې وخته اوده نهٔ شې
چرته اوږدې پاتې نهٔ شې
هسې نهٔ وې خوب درغلے
چرته کټ نه ې لوېدلے

څو چې لوے شوې د زړهٔ سر
زهٔ دې فکر کوم اوتره
هسې نه بهرته لاړ شې
څهٔ ضرر درته پېښ نهٔ شي

زما زړهٔ کښې وسوسې وې
زما دغه اندېښنې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګڼې ته اوس ښه عاقل ئې
هسې نه چې ناقابل ئې

خو په سپينه بږيره زوئ هم
مور ته هسې ماشوم ښکارې

زويه خدای دې نګهبان شه
هر مشکل دې ټول آسان شه

چې مور مړه شي ښځې پوهې شي
چې دنيا کښې بې اسرې شي

بيا د مور قبر ته ژاړې
شپه او ورځ بيا داسې وائې

مورې تا پسې خفه يم
په دنيا يوازې زه يم

خو مور اوس دنيا نه لاړه
را به نه شي بيا دوباره

ممتاز اوس به خفګان څه کړې
په تېر وخت به ارمان څه کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بڼو د نسر دَ پاسه
بوج د اښکو مې درنېږي

زهٔ د ځان نه خبر نهٔ يم
ستړې اوښکې مې څڅېږي

ستا دَ يئو ترخې خبرې
زور مې دومره زړهٔ له ورشي

لکه څوک د غر دَ سرنه
چې پهٔ زمکه راغورزېږي

د بنګړو شرنګار مې اوري
د سلګو مې خبر نهٔ شو

ا' زما ساده جانان چې
پهٔ کوم جهان کښې اوسېږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن د باران شېبه اوښ ده شوه جوړې
د اوښکو لار په مخ خوره شوه جوړې

د تودو اوښکو زور کمېږي رو رو
دَ اُمیدونو شمع مړه شوه جوړې

نن په ورځم د یو تپوس د پاره
د محبت لاره کږه شوه جوړې

وېم چې د سین په څپو ځان لاهو کړم
ښکاري نصیب کښې مې تیاره شوه جوړې

ممتاز په هر چا ډېر اِتبار کولو
ځکه نن هر خوانه خفه شوه جوړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه اخلاق

لارې او کوڅې درباندې ښې ښکارې
ته چې مشر کشر ته سلام کوې

نه دې په دولت او نه عزت کم شي
ته چې په خوږه ژوله خوږ کلام کوې

ګرچې ته په مزکه خو آسمان يې ته
ته چې د پردي خپل احترام کوې

ته به د هر چا زړه کښې اوسېږې تل
ته چې ښه خصلت په هر مقام کوې

زه ممتاز له تا نه خفه کېږم نه
ته خو نصيحت ما ته مدام کوې

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لېمو باندې راواوړي
په ننګو اوښکې خورې شي

په ګرېوان باران باران شي
په څولسه کښې مې راتوې شي

د زړګي په غم بنا دې کښې
ددې سترګو پوره لاس وې

کله خاندې به نجې واره
په ژړا به کله سرې شي

دا نمکینې اوښکې ګورم
ترې ترې راته ښکارې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د زړهٔ غم پټ دے ساتلے
دوئ به څهٔ تودې تودې شي

زهٔ خو هر چاته دا وایم
زما هیڅ غمونه نشته

نو بیا زړهٔ مې داسې ولې
اندرون ذرې ذرې شي

چې د زړهٔ په رنځ اخته شوم
نو زهٔ پوهٔ شوم چې څهٔ چل دے

ممتاز اوس په دغه لوئ شوم
چې مې هر چا نه کیسلې شي

—★★★—

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګيله دې په سر سترګو، دې ګيلې سره به ګو رو
نن راشه د زړه سره دې قصې سره به ګورو

راځه د رقيبانو په سر، تورې خاورې وا ړوه
راشه زما خواله، دې پښتنې سره به ګورو

زما رو ستا ترمنځه، د رقيب هېڅ څه کار نشته
خېر دے اے جانيه دې لانجې سره به ګورو

ماته د بېلتون د تورو شپو خبرې مه کوه
اوس خو رڼا ورځ ده د تيرې سره به ګورو

خيال کښې مې د ورځې، او د شپې مې په خوبونو کښې
ممتاز درنه لوګے شه ستا وعدې سره به ګورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه لا لیه دروغژنه شوه
لا د محبت راته اغزنه شوه

څومره په اخلاص باندې درغلی وم
هره یو خبره ستا شکمنه شوه

تا پکښې ګړون د فریب وکړلو
څومره پاکه مینه وه خیرنه شوه

نه زما زارۍ نه مې منت منې
مینه دې لا لیه کبرژنه شوه

ته څو په قدم قدم بې لوظه شوې
ځکه خو ممتاز دومره غمژنه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لور

مسته مسته ګرځې جونې وايه په کوم خيال يې ته
خاندې خوشحاليږې، د بابا د کور مشال يې ته

ته چې شوې پيدا نو هغه ورځ نه د بل چا وې ته
ته ښائسته کونتره يې، ناسته په دېوال يې ته

ستا طلبګاران خو جونې، هر ځاى يې ستا په طمعه دي
ځان نه خبرنه يې چې راګيره په کوم جال يې ته

ته د مور ملګرې د بابا د سترګو تور يې ته
ته د سپوږمۍ مخ خور يې او پوره په خپل جمال يې ته

ستا د بابا کور په خپل هنر باندې دنيا کړلو
څوک دي خوش قسمته چې د چا راوتې فال يې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته غیرت د دونیو د بابا د سر شمله یې ته
چرې سپکه مه شې په دښتیا قیمتي لال یې ته

ته د پردي کور یې مور دې هر وخت پریشانه وي
ته که په ګودر یې یا ولاړه په دیوال یې ته

څه اوکړمه لورې دا د خدائې او رســــــول لاره ده
خدائې دې جدا مکړه څوک جدا رانه فی الحال یې ته

ته به شې واده زه به دې کورکښې سودائې شمه
ګرځم به ټول کورکښې چې به لورې په څه حال یې ته

تخت خو به زه درکړمه خو بخت دې درله خدائې درکړي
شپه او ورځ مې خدائې ته ممتاز دغه بس یو سوال دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې دَ انتظار

غمځنه نیمه شپه وه هر طرف چپه چپیا وه
دَ سمې ابادۍ نه جوړه شوې یو بېدیا وه

وعده یې وه د راتلو ځکه زهٔ وم په انتظار
یو زهٔ وم‌ه پرېشانه یو زړګے دَه په درزار

ځان سره لګیا وَم هم کړل هم مې دېبل
ستورې په خندا وو خندېدل او مَسېدل

دېره اوبدهٔ شپه وه په هیڅ رنګ نه تېرېدله
یوه یوه لمحه لګه د کال به تېرېدله

زړګے مې په درزا شو خهٔ کښا مې واورېدله
ما وې جوړې هغه دے خوښو وه زغلېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅاپه څوک دېوه په لاس زما په لور راتللو
خدایګو چې څوک نه وو اورکې وه الوتلو

پرېوتمه کټ کښې څه بې ځانه غوندې ومه
زه ئې بې لوظه باندې حېرانه غوندې ومه

سترګو کښې مې خوب وه خو زړګې وه نا قرار
حېرانه وم چې څنګه به زړګې شي په قرار

په دې کښې مې نظر شو ستورې داسې پړقېدل
ورې ورې ډېوې وې چې آسمان کښې بلېدل

سپوږمۍ مې تر نظر شوه پټه پټه خندېدله
ماته به ئې کتل نزدې نزدې به مسېدله

بې شمېره وارې ستورې ګېرچاپېر ترې تاوېدل
په شمعې د پتنګ غوندې ددې نه زارېدل

دنیا د سپوږمۍ کار دے لکه شمعه بلېدله
ما ورته کاته او خدایګو خې دا مسېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وې چې اے سپوږمۍ زما آشنا نه څهٔ خبرې
اے ښکلې سپوږمۍ دې وفا نه څهٔ خبرې

سره شوه په خندا او راته شوه داسې ګویا نه
واوره د جفا او د وفا قصه له ما سنه

زهٔ هم په زړګي کښې ستا په رنګې یو ارمان لرم
زهٔ هم یو آرزو او تمنا د تا په شان لرم

ستا که په زړګوټي مسیدلي پرهر وسنه دي
زما هم داغي زړهٔ باندې یو څو سوي داغونه دي

ماهم د وصال په طمعه غوروته نسړولي دي
ماهم انتظار کښې د پر عمرونه اړولي دي

ماهم په دې لار کښې د پرې شپې شوګیرې کړې دي
ما خو دې نه سختې سختې هم لا تېرې کړې دي

ما د چا د پاره مسېدل هم ازده کړې دي
ما د چا د پاره خندېدل هم ازده کړې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهٔ ترې خفه شوې مروره ترېنه تښتېدلې یم
دې دنیا نه لرې ډېره بره ترېنه تښتېدلې یم

چې زړهٔ مې صبر نهٔ شو آخر بیا ورله راغلې یم
اپنې ماته کوډې دا دې بیا ورله راغلې یم

خوښت یې د راتلو نهٔ دے نو نهٔ راځي آشنا
خدائیګو چې د دې نه پس به خهٔ راځي آشنا

اے ممتاز اوده شه ټول فکرونه ستا عبث دی
مهٔ ژړا توره غم دې دا غمونه دې هم بس دي

پهٔ دې کښې یو نړۍ غونډې څېه دعوا راغله
سترګې مې شوې ډېرې پرکالې رابانډې راغله

او زهٔ چې شوم اوده نو د غمونو نه شوم خلاصه
ډېره ومه سترې د فکرونو نه شوم خلاصه

سحر چې شوم راویښه لوستومانړ غونډې ومه
دے خپل سوي قسمت ته زهٔ حېرانړ غونډې ومه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

ته چې جدا زما نه کرځې دا به څه شي
جانانه ښه به نه شي که زه درنه خفه شوم

زما د دوارو سترګو توره
دا بې له تا یمه شمکوره

ستا په لیدو مې د زړه کلی خوره شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

ما وه ژوندون تا سره تړے
اوس رانه کرځې جدا وے

ستا په جفا باندې مې دېر زړګے خفه شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژوند خو بیا نهٔ راځي جانه
ولې جدا کړې زمانه

چې مونږ جدا یو د غماز زړګے به ښهٔ شي
جانانه ښه به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

ماته د زړهٔ په لار نژدې شه
غم مې شي لرې په دې پوهٔ شه

تهٔ ماله راشه چې دا غیر غماز کچه شي
جانانه ښه به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

مستان په دغه نهٔ پوهیږي
جانه کیله دې په څهٔ کیږي

د مینې لار هسې نه نیمه لار کښې دوه شي
جانانه ښهٔ به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

جانانه کله به راځې زړه مې ژړيږي
بې تا، نه قلارېږي لالیه کورته راشه

په ژړا ژاړم سود مې نه شي
بېلتون مې اوړي په زړه غشي

دا بې لتا مې جانانه زړه کله صبرېږي
بې تا نه قرارېږي لالیه کورته راشه

ستا جدايي ده ډېره ګرانه
دنيا په ما بانډې ده ورانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بکله باران غوندې مې اوښکې را څڅېږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کور ته راشه

ستا د راتلو به څهٔ حاجت شي
د جنازې کټ مې چې اوچت شي

مړي بیا کله پهٔ ژړا راژوندي کیږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کور ته راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریاد

زهٔ به څهٔ درته بیان کړم
حقیقت به درعیان کړم

ژوند مې څهٔ رنګې تیرېږي
بس یو پېټے دے کمېږي

کله کله فکر اوکړم
خپل ژوندون ته نظر اوکړم

ما شوره دا چې تاوېږي
بس یو پېټے دے کمېږي

هر یو کس پهٔ دې دنیا کښې
ژوند تیرې پهٔ دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې به هرڅۀ زما کېږي
بس يو پښتو دې کمېږي

په چا بنه وختونه راشي
نو ل غمونه ترې په شا شي

په هرڅۀ الله پوهېږي
بس يو پښتو دې کمېږي

ممتاز دغه بس يو کار کړه.
غم د هر چا په ځان بار کړه

خدائ په دغه خوشحالېږي
بس يو پښتو دې کمېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهین

دخپل زوئ کرنل ضیاء (جټ پائلټ دے) ډاډګیرنه

اے د شاهین بچیه، اے د همت زویه
اے په رشتیا پښتونه، اے د غیرت زویه

اے د جذبې خاونده، اے د هوا زمریه
د ارادې خاونده، اے د فضا زمریه

ستا اراده پخه ده، ستا اراده منمه
ده د جذبې نه ډکه، دا ستا جذبه منمه

اے د شاهین بچیه، د شجاعت ټکرې
اے د طاقت نه ډکه، اے د طاقت ټکرې

اے د فضا زلمیه تهٔ د سیلۍ نه تېز یې
اے د تېزۍ نه ډکه ته د تېزۍ نه تېز یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې د رفتار شاهینه، دا ستا رفتار منمه
اې په رښتیا ښکاري، زه دې دا ښکار منمه

قائله ستا د پنجې، دا ستا پنجه منمه
نه چې خطا دې شوغه، دا ستا شوغه منمه

قائله ستا د جرأت، دا ستا جرأت منمه
اې د شاهین بچیه، ستا شجاعت منمه

زه دې غیرت منمه، خو دا ته ناست څرګله يې
دا غلې پیلې غوښې، دا سې ناراست څه له يې

ځان دې غونډ کړې ولې، دا ته مدهوش ولې يې
زما تورزنه زویه، دا سې خاموش ولې يې

جوړ په ارام باندې، ته عادت شوې يې کنې
په ډېر ناکام باندې، ته عادت شوې يې کنې

اوس خو د ښنبو کښې هغه، زړه تسمه نشته دے
اوس دې په سترګو باندې، هغه پرده نشته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس الوتلے شې ته، بره ختلے شې ته
پاس د هوا له پړدو، لړ بر وتلے شې ته

اوس ته آزادې شپږه، اوس ته خندا کولے شې
پاس د فضا په سينه، ته مشغولا کولے شې

چې څه دې زړه غواړي، هر څه آزاد کولے شې
خوکه خپل ځان باندې، څه اعتماد کولے شې

پاسه يقين اوکړه ته، وزر نه کار واخله
د پاس فضا اووينه، نظر نه کار واخله

اے د فضا ښکارې، لاندې ښکړو ته کورې؟
اے د شاهين بچيه، پاسې تيکو ته کورې

ته څه ښوس خونه يې، ستا نوم شاهين دے کورې
دا د شاهين د پاره، د ړلوې توهين دے کورې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادونه اُمیدونه

اے د مکې زمکې بیا را یاده شوې
بیا زما په سترګو کښې آیاده شوې

نن دَخدائے دکورنه ځان لوګے کړه ته
تاوُشه ترې راتاوُشه چې نایابه شې

دا ساعت چې تېرشي بیا به رانهٔ شي
خلاصه به د غم ځوره فریاده شې

زهٔ د زړهٔ په سترګو کعبه وینمه
ولې زما سترګو ته حېرانه شوې

دا ارمان د هر مومن په زړهٔ کښې دے
ته مستان جوړ اوس وینم لهٔ خوایه شوې

*

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

زهٔ د پښتون لور د پښتون خور د پښتون مور یمه
ځکه د پښتونه پښتنه د پښتون کور یمه
زهٔ د مینې پښکله خو دښمن د پاره اور یمه
زهٔ یم پښتنه لوګے لوګے له پښتون دور یمه

دا زما پښتون رو کې خو هر چا پېژندلے دے
دا چې د غیرت غرته دے ټول عمر ختلے دے
دا چې په پښتو کښې ټومره بره رسېدلے دے
دا چې پهٔ عزت بانډې هر کور کښې زېږېدلے دے

دے چې اقرار اوکړي بیا تر کله روستو کېږي نه
دے چې قدم واخلي نو بیا مخې خوځېږي نه
دے د همت ټوره ده پهٔ یو طرف چلېږي نه
دے همتي ځوان دے مصیبت نه خو وېرېږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دے د ور وجود دخپلو متو لوئ طاقت گڼي
دے دنور پروني دآسمان نه هم اوچت گڼي
دے د پردي د مور عزت دخپلې مور عـــزت گڼي
دے د مور خدمت د مور دپښو لاندې جنت گڼي

دے چې څهٔ وخت ځوان وي نو محفل به د هجرو وي دے
څهٔ وخت چې بوډا شي نو بيا مشر د جرګــو وي دے
دحق سره منکر دے هم دخپلو د پردو وي دے
دے داسې مخلص دے چې هر وخت د مشورو وي دے

سل کاره نه يې ښهٔ دي خو يو داي بد عادت دے
دچا سره چې وران شي نو بيا دے لوئ مصيبت دے
نو بيا نهٔ پخلا کيږي په جرګو نهٔ په منت دے
هر څهٔ په سپين لاهو کړي په يو دم پړ يو ساعت دے

دے پښتون د وکي ته زهٔ بس دومره نصيحت کوم
صبر نه کار اخله دوره زهٔ درسته منت کوم
بيا به زهٔ قيصې دې په مرځای د شجاعت کوم
زهٔ ممتاز به فخر دوره ستا په شرافت کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصیحت

ستا نیکي نهٔ ضائع کیږي
دا به هلته پکاریږي

څوک کهٔ دې باندې پوهیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

نیت دې هر بنده ته ښه کړه
دا توبه د ځان سره کړه

مرګ نه پس به هم یادیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

مرګ نه پس خو هر څهٔ تېر شي
څوک چې تور لحد کښې ګېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به هلته کښي څه کیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

په دنیا کښي بس یو کار کړه
غم د مرچا په ځان بار کړه

خدائے په دغه خوشحالیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

خدائے انسان دے پیدا کړے
او په دې ئې دے پوهٔ کړے

په نیکۍ خدائے خوشحالیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

ممتاز هر چا سره ښه کړه
دا توښه د عقبیٰ او کړه

دا به هلته په کار دیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه چې پیدا شي فنا کیږي نه
ذره چې بندیوان شي آزادیږي نه

دا د غم تیرې څومره خورې شولې
اوښکې بلوم خو رڼا کیږي نه

اے داسمان ستورو په جرګه ورځم
یار مې مرور دے پخلا کیږي نه

څنګه دې ممتاز نه زړګے صبر کړو
نوک خو د اورې نه جدا کیږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا چې په سلګو سلګو کښې تېره کړه
مانه څو دې خپله قصه هېره کړه

روس څو به خبرې هر ځاې کېږي نو
تا د راز خبره چې برسېره کړه

دا څو یو وړه غوندې خبره وه
تا هسې د لږې نه تن دېره کړه

زهٔ در سره مینه په اخلاص کؤم
تا مینه شکونو کښې راګېره کړه

ما و ئېل په مرګ به جدا کېږو نه
تا ممتاز د ژوند په لار کښې هېڅ کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

دَ عشق سمندر کښې د مینې یو کشتۍ ده
مونږ دواړه پکښې ناست یُو یو تیاښته سپینه سپوږمۍ ده

دا نن زما د پاره پرون نه ډېر بهتر دے
لالے مې څوا کښې ناست دے نرۍ یخه سیلۍ ده

دنیا نه نا خبره هر چا نه بې خبره
نهٔ کلے نهٔ مالت شته نهٔ کور نهٔ حویلۍ

د ګُل خوشبوئ چې ورشي بوراله په چمن کښې
تاوېږي د ګلانو تیارهٔ کهٔ تروږمۍ ده

خمار خمار موسم دے دَ مینې رنتها ده
آواز د لوې راشي څوږه ښکلې شپېلۍ ده

ممتاز غمونه ورک شو لالے مې را روان دے
وس خانده خوشحالېږه د غم وروستۍ سنګره ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د کبر انتها ده ته پوهٔ نهٔ یې
د قصه بېګا صبا ده ته پوهٔ نهٔ یې

مال دولت خو د لاس خیرې دي ځان پوهٔ کړه
تا ترلې چې پرې ملا ده ته پوهٔ نهٔ یې

محبت خو څوک په زور کولے نهٔ شي
د خبرې د رضا ده ته پوهٔ نهٔ یې

راز د مینې خلق پټ ساتي نادانه
ته په هر ځائے کښې ګلیا یې ته پوهٔ نهٔ یې

د خپل زړهٔ علاج دې او کړه ته خپله
ممتاز ولې لاپروا یې ته پوهٔ نهٔ یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن

زۀ يو ورځ ګلشن ته لاړم
ماوے سېل د ګلو کړمه

د بورا په شان به زۀ هم
هر يو ګل به ښکلومه

په چمن کښې ګرځېدمه
هر يو ګل ته ودرېدمه

شين چمن رنګ ګلونه
زما زړۀ وهل ټوپونه

خو يو کس د ګلو خوا کښې
ګرځېدو په دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا ټول چمن زما دے
په هر ګل مې ذره شېدا دے

کله ګل شوګئ له بوټې
وې د کبل لکه دکي

کله پانې راشوکئ دے
هوا کښې الوزئ دے

په مستۍ داسې روان دے
لپونے د بیابان دے

ناګهانه داسې غبرګ شو
د مالي آواز برګ برګ شو

دا ته څه رنګې بدبخت ئې
ګل شوکے د هرې لختې

ما د زړه وینې ورکړې
دا چمن مې اباد کړے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن خو د هرچا دے
هسې نه يو زمونږ ستا دے

د مالي په دې خبره
شوم خوشحاله د زړه سره

دا چمن زمونږ چمن دے
دا وطن ښکلے وطن دے

حفاظت به ئې کوو مونږ
هر آفت نه به ئې ساتو مونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیله

دَ هغه تورسرې چې دَ چا دَ خاوند په قبر غوړېدلې
څېرې لا هغسې تازه دي

کیله څو خدایه نهٔ کړم
یوه خبره هسې کومه

زهٔ څومره بد قسمته یم
چې به اوښکې تل څڅومه

زما قسمت څو ښکاري
تورو شپو کښې دے لیکلے

دنیا څو نهٔ ښکارېږي
په تیارو کښې ژوند تېر ومه

هر څو کهٔ زړهٔ دا ده کړم
چې په صبر به وخت تېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غر نه روچت غم دے
دا به څنګه زړهٔ سر کومه

د ځان ژړا خو نهٔ کړم
دې چې ته خفه کیږم

تهٔ صبر خدایه ورکړې
دوئ به څنګه ګزارا کومه

ما دا طمعه کوله
خو شحالي به چرې راشي

روښ څهٔ روا یمه خدایه
چې د څهٔ طمعه به کومه

شپه ورځ مې لوئ خفګان دے
په حساب ئې نهٔ پوهیږم

د زړهٔ زور مې روبهٔ شو
نور طاقت به پیدا کومه

چاپیره ځان نه ګورم
په تیرو کښې شومه کیره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کومه ډډه اوځم
ځان به کوم خوا ته رسومه

د ژوند ملګرے لاړو
تورو خاورو کښې اوده شو

یو ځې شومه پاتې
اوس به دغه ژړا کومه

ځان ته به نهٔ ګورم
ګله تا سره وعده کوم

دا ستا پښې باغیچه به زهٔ
په صبر تازه کومه

د هر څهٔ تهٔ مالک ئې
خدایه تا ته مې دا سوال دے

بس تهٔ مې مدد اوکړې
نور د هس طمعه نهٔ کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېګاه مې د آسمان ستورې په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څه نه وُ، ومه ستا په انتظار

رقیب دې هر څه وائي زه تا نه نه صبرېږم
بس ته مې د زړه سر ئې نور په چا نه کوم اتبار

د مینې په باغچه کښې مې یو ګل په نخښه کړے
ابدم به ئې په اوربل کښې یا جوړوم به ترې نه هار

(c) ketabton.com: The Digital Library

"زوې مور ته"

ستا د خوږې خولې نه زار شم مورې
ستا د دعاګانو باندې بار شم مورې

تا چې په څه خوارو لوئے کړے یم څه ویلے نشم
دا ستا احسان زه په دنیا کښې خلاصولے نه شم

زه چې پیدا شوم نو په هیڅ نه پوهېدمه مورې
داسې نادان وم چې به هسې ژړېدمه مورې

په څه خوارو او په محنت باندې دې لوئے کړمه زه
په اشارو او په خبرو دې بیا پوهه کړمه زه

ته به وې وېښه ولې زه دې اوده کولم مورې
په پستو لاسو به دې زه ورو ورو ټپولم مورې

په زړه قربان به دې د بدو منع کولم مورې
ځان دې کړولو ولې زه دې آبادولم مورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره خوارې څومره محنت دې ما سره کولو
زهٔ ښهٔ پوره شوم تا به بیا هم محبت کولو

مورې چې پوے شومه زلمے شوم دا گفتار کومه
ستا په خوارئ او په محنت باندې اقرار کومه

مانه به داسې کار نهٔ کیږي چې خفه شي پرې ته
دَ ملک او قوم خدمت به کومه چې غره شي پرې ته

دخپلې خاورې به زهٔ داسې حفاظت کومه
زهٔ مقابله به د دشمن په خپل طاقت کومه

زما وطن ته به دشمن بره کتلے نهٔ شي
پښې به ئې ماتې کړمه دلته به راتلے نهٔ شي

زهٔ د مستاز په پاکې غیږې دا څوکند کومه
دغه مې لوظ دغه وعده دغه قسم کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ژوند په دې کتاب کښې تخښه کوم یو ځائے کښې کېږدم
زهٔ کومه پاڼه اولولم او کومه پکښې پرېږدم

په هر یو یوې پاڼه کښې جُدا دَ غم داستان دے
زهٔ کومه قصه اووایم او کومه پکښې پرېږدم

ددې نه خبر نهٔ وم چې به دا قِصه هم کېږي
زهٔ لا یمه لاهو شومه اوس څهٔ به را وُچتېږم

زما قسمت دې خدایه په تیارهٔ کښې دے لیکلے
زهٔ خو رمه تیندکونه نو زهٔ چرته قدم کېږدم

زما توره نصیبه په رښتیا دَ غم نه ډک ئې
زهٔ څهٔ ستا بېر اوس اوکومه په چل ئې نهٔ پوهېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره ستا د مینې ده هر چا نه زه پټومه
ستا مینه لوئې سوغات دے زه یې زړه پورې لګومه

دا مینه لوئې نعمت دے هم په دې دنیا جنت دے
ستا مینه چې یې مل شوه نور په هر څه اور لګومه

لالیه مهربانه ته جدا مه شې له مانه
دا ستا د راتلو لاره په ښو زړه جارو کومه

نن را شه د زړه سره د هیچا نه مه کوه ویره
په طمعه د رتلو نا ستړیم په زنه خال لګومه

ممتاز نو تو له ستا ده ستا مینه کښې یې سودا ده
زه ستا د محبت خبرې کله چا ته کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر طرف چې ځې نو زهٔ به ستا د لاس همسا شم
ما مهٔ پرېږده يوا ځې زهٔ به ډېره وارخطا شم

بې تا خو زهٔ ژوندون هېڅ وپه ژوند نهٔ حسابوم
تهٔ ولې راته وائې چې زهٔ پاتې تر سبا شم

رقيب زمونږ تر مينځه د نفرت لاړې تړلي
د هر څهٔ به صفا شي خو کهٔ زهٔ درنه پخلا شم

برباده زندګي ده، هېڅ په چل ئې نهٔ پوهېږم
په کومه لاره ورشم او په کومه ترې نه راشم

ممتاز داسې صادقه ده چې هر څهٔ به هوا درکړي
خو تهٔ دې نيت صفا کړه چې زهٔ پوهه په دنيا شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواره زاره زندګي شوه په غمونو په فکرونو
هسې ژوند له خوارې شوه په دې دومره تکليفونو

د غمونو په دلدل کښې نه د ځان نه د جهان شوم
هسې تېره مې ځواني شوه د دنيا په فريبونو

د سبا په طمعه ناسته، د ماښام تياره لا نه وه
په ژړا مې سترګې سرې شوې، په سلګو په فريادونو

زه خپل فکرونه نه کړم، تا پسې مې زړه خوږېږي
چې ته څه رنګې لاهو شوې د اجل په دريابونو

په رضا د خدای رضا يم خو صبر سوال ترې کړمه
خدايه ته نا راضه مه شې زما په فريادونو

د بنده طاقت ته ګوري، امتحان يې هومره اخلي
خدايه ماله طاقت راکړې په دې سختو ساعتونو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library